

עמ"ת 50202-06-25 - יונתן הולצמן נ' מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

עמ"ת 50202-06-25

לפני: כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העורר: יונתן הולצמן
נגד

המשיבה: מדינת ישראל
ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי
בירושלים מיום 27.5.2025 ומיום 9.6.2025
במ"ת 4153-08-24 שניתנו על-ידי כבוד השופט
מ' בורשטין
תאריך הישיבה: י' תמוז תשפ"ה (06 יולי 2025)
בשם העורר: עו"ד יוסף קנפו
בשם המשיבה:

החלטה

1. בפני ערר על החלטותיו של בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 27.5.2025 ומיום 9.6.2025 (מ"ת 4153-08-24, השופט מ' בורשטין). בית המשפט המחוזי דחה את בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטה על מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. ביום 4.8.2024 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום נגד העורר (תפ"ח 4046-08-24). על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ברקע הדברים עומד סכסוך הנוגע לחוב כספי שניטש בין אחיו של העורר למתלונן. בהמשך לכך, ביום 27.4.2024 הצטייד האח ברימון רסס שגנב מצה"ל ובאלה טלסקופית, אסף את העורר ברכבו ונסע עמו למקום מגוריו של המתלונן. לאחר שהגיעו למקום, העורר יצא מהרכב. מן העבר השני המתלונן החל לרוץ לכיוון העורר ואחיו יחד עם חברים נוספים ששהו עמו במקום. בשלב זה יצא אחיו של העורר מהרכב כשהוא חמוש באלה הטלסקופית. חרף העובדה שהייתה ברחוב תנועת אנשים וכלי רכב, ובכלל זה של המתלונן ואחד מחבריו שרצו לעברם, העורר או אחיו השליכו את רימון הרסס, וזה התפוצץ. העורר ואחיו נמלטו מהמקום, השאירו את הרכב

באזור סמוך וזרקו את האלה הטלסקופית לצדו. כתוצאה מכך המתלונן נפגע מרסיסים בידיו וברגליו, ואילו חברו שנפצע אף הוא מהרסיסים נדרש לניתוח. כמו כן, נגרמו נזקים רבים לרכוש ובהלה בקרב אנשים נוספים שהיו במקום. בנוסף, בהתאם לכתב האישום, העורר, שידע כי הוא מבוקש לחקירה, נמלט מרשויות החוק ונעצר רק כשלושה חודשים לאחר מכן, ביום 26.7.2024.

3. למען שלמות התמונה יצוין כי ביום 15.5.2025 המדינה הגישה בקשה לתקן את כתב האישום נגד העורר, כך שזריקת הרימון תיוחס לו ישירות. בקשה זו התקבלה על-ידי בית המשפט המחוזי ביום 1.7.2025. עוד יוער כי נגד אחיו של העורר הוגש כתב אישום נפרד. המשך הדברים יעסוק בעניינו של העורר בלבד.

4. בגין המעשים המתוארים, הוגש נגד העורר כתב האישום המייחס לו את העבירות הבאות: ניסיון רצח (בצוואת) לפי סעיפים 305(1) ו-29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), נשיאה והובלת נשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, חבלה חמורה בנסיבות מחמירות (בצוואת ובאמצעות נשק חם) לפי סעיפים 333, 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין, פציעה בנסיבות מחמירות (בצוואת ובאמצעות נשק חם) לפי סעיפים 334, 335(א)(1) ו-335(א)(2) לחוק העונשין, היזק בחומר נפץ (בצוואת) לפי סעיפים 452, 454 ו-29 לחוק העונשין, סחיטה בכוח (בצוואת) לפי סעיפים 427(א) ו-29 לחוק העונשין, חבלה במזיד לרכב (בצוואת) לפי סעיפים 413 ו-29 לחוק העונשין, וכן שיבוש מהלכי משפט (שתי עבירות) (בצוואת) לפי סעיפים 244 ו-29 לחוק העונשין.

5. עם הגשת כתב האישום הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד תום ההליכים. בבקשה נטען כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר בכתב האישום, ובכלל זה הודאתו לפיה הוא הגיע לזירת האירוע עם אחיו, דברים שאמר האח למדובב ואשר לגישת המדינה קושרים את העורר לאירוע, סרטון וידאו שמתעד חלק מהאירוע, וכן עדויות של עדי ראיה. עוד צוין כי לעורר עבר פלילי במסגרתו ריצה מספר עונשי מאסר בפועל, ובכללן עבירות איומים ואלימות. המדינה טענה בבקשתה כי קיימות עילות מעצר בעניינו של העורר לפי סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 וסעיף 21(א)(1)(א) לאותו החוק. בו ביום, הורה בית המשפט המחוזי, בהסכמת העורר, על מעצרו עד למתן החלטה אחרת.

6. ביום 13.8.2024, עובר למועד הדיון שנקבע בבקשה למעצר עד תום ההליכים, הגיש העורר לבית המשפט המחוזי בקשה בה צוין כי הוא הוא סבור שקיים כרסום משמעותי בראיות וכי הדבר משפיע לגישתו על עוצמתן של עילות המעצר. עם זאת, הוא צוין שהוא מסכים למעצרו עד לתום ההליכים בעניינו מאחר שאין בידו להציע חלופת מעצר. העורר ביקש לשמור על זכותו להגיש בקשה לעיון חוזר ככל שיהיה בידו להציע חלופת מעצר הולמת בעתיד, וכן לטעון במסגרתה גם בעניין הראיות. בו ביום הורה בית המשפט המחוזי על מעצרו של העורר עד לתום ההליכים בעניינו (השופטת ח' מרים לומפ).

7. כתשעה חודשים לאחר מכן, ביום 13.5.2025 הגיש העורר לבית המשפט המחוזי בקשה לעיון חוזר. בבקשה צוין כי משפטו של העורר טרם החל וכי בשלב זה יש בידו להציע חלופת מעצר הולמת. העורר ביקש לקבוע דיון בעניינו שבו יעלה טענות גם בעניין הראיות. ביום 27.5.2025 התקיים בפני בית המשפט המחוזי דיון, שבו טען בא-כוחו של העורר כי הוא ואחיו אכן היו במקום האירוע מושא כתב האישום, אלא שזהותו של זורק הרימון אינה ידועה, וכי הראיות אינן מעידות על כך שהעורר או אחיו הם האחראים לכך. בהקשר זה ציין בא-כוחו של העורר כי אחד מעדי הראייה תיאר גרסה מעורפלת של האירוע, שאינה עולה בקנה אחד עם הראיות. עוד נטען כי אותו עד לא זיהה את העורר במסדר זיהוי תמונות וכן לא זיהה את צבע הרכב שעמו הגיעו העורר ואחיו למקום. מנגד, המדינה חזרה על עיקר טענותיה וציינה כי בשיחתו של האח עם המדובר הוא קשר את העורר לאירוע. כמו כן, המדינה הפנתה לסרטון הווידאו של האירוע. לטענתה, בסרטון ניתן לראות את העורר יוצא מהרכב כשהוא מחזיק דבר מה בידו. כמו כן, נצפים בסרטון המתלונן וחברו כשהם רצים לעבר העורר ואחיו, וכן אחיו של העורר כשהוא יוצא מהרכב. לאחר מכן נראה בסרטון הבזק של פיצוץ, ומיד לאחר מכן העורר ואחיו נצפים כשהם נכנסים לרכב ונמלטים מהמקום. עוד ציינה באת-כוח המדינה כי העורר ואחיו נטשו את הרכב בסמטת רחוב, וכי לאחר האירוע העורר היה בבריחה מהמשטרה במשך כשלושה חודשים, הגם שאשתו הייתה בהריון מתקדם.

8. בהחלטתו מאותו יום דן קבע בית המשפט המחוזי כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר (השופט בורשטיין) (להלן: ההחלטה הראשונה). בית המשפט המחוזי ציין כי ישנה בקשה לתיקון כתב האישום שטרם הוכרעה כך שבעת מתן ההחלטה יש להתמקד בכתב האישום התלוי והקיים ובראיות הגולמיות בעניינו של העורר. בהמשך לכך ציין בית המשפט המחוזי כי העורר מודה שנכח במקום האירוע, וכי יש לבחון את הדברים מנקודת מבט זו. בית המשפט המחוזי פירט את הראיות הקיימות בעניינו של העורר. בהקשר זה הוא התייחס לסרטון של האירוע ולזיהוי של העורר בזירה על-ידי עד שמסר כי ראה רכב מיושן בצבע נחושת כסף שעצר מאחורי אוטובוס וכי יצא ממנו אדם "בלבוש מוזר, מכנסיים צבאיות, צבע חקי, מעיל... עם כתמים... מגולח, קירח. יצא מהאוטו מכופף ואז זרק משהו מהאוטו מתחת למכונית, שמעתי כמו צליל של משהו נדלק וראיתי ניצוצות של אש... ואז זרק עוד משהו לבניין... ואז נשמע בום. את כל זה ראיתי מתוך האוטו... לאדם עם המדים היה ביד דוקרן באורך 30 ס"מ" (הודעה מיום 28.4.2024, שורות 11-17 ו-21). בהמשך לכך ציין בית המשפט המחוזי כי עדותו של עד הראיה נתמכת בסרטון שבו רואים את הרכב, את האוטובוס ואת העורר. כמו כן בית המשפט המחוזי ציין כי עד הראיה אמנם לא זיהה את העורר במסדר זיהוי תמונות, ולא זיהה את צבע הרכב וסוגו, אך כי אין בכך כדי לפגום בעוצמת הראיות. זאת, בשים לב לכך שהזיהוי הוא בנוגע לאדם שיצא מהרכב ושאינו הנהג של הרכב, וכי היה רק רכב אחד רלוונטי בזירה. עוד צוין כי העורר אישר בעצמו שבסרטון "רואים אותי יוצא עם משהו ביד... אני לא זוכר מה זה" (הודעה מיום 30.7.2024 שורה 39 ו-41).

9. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי אחיו של העורר מסר למדובב פרטים שהפלילו אותו ואת העורר. בהקשר זה ציין בית המשפט המחוזי כי האח אמר למדובב שהוא עצמו זרק את הרימון ושהדבר נעשה בתכנון משותף עם האדם שהגיע עמו ברכב. עוד ציין בית המשפט המחוזי כי בשיחה הזכיר האח פרטים אישיים של אדם שמתאימים לתיאורו של העורר (כדוגמת העובדה שעבר תאונת עבודה והיות אשתו בהריון). בית המשפט המחוזי הדגיש כי בגרסתו של העורר נמצאו סתירות בנוגע לאופן שבו עזב את מקום האירוע. כן צוין כי מהקלטה שתומללה מהטלפון של אחיו של העורר עולה כי הוא שיתף את העורר בתכנון, וכי ביום האירוע אחד מהנפגעים הגיע לביתו של אב המשפחה, שם הוא תקף וקילל אותו.

10. בסיכומו של דבר, בית המשפט המחוזי קבע כי מכלול הראיות מלמד שחומר החקירה מקים סיכוי סביר להרשעה. זאת, בין היתר, בשים לב לכך שאין מחלוקת שהעורר הגיע עם אחיו למקום ברכב, לכך שהאח מסר למדובב שזרק רימון וכי הדבר נעשה בתכנון יחד עם האדם שהגיע עמו ברכב. עוד צוין כי הסרטון שהוצג ועדותו של עד הראיה תומכים אף הם באמור. בנוסף פנייתו של הנפגע בזמן אמת לאביהם של העורר ואחיו, הודאתו של העורר שהחזיק דבר מה בידו בסרטון, והתנהלותו והימלטותו מהמשטרה לאחר האירוע, בפרט בעת שאשתו הייתה בהריון מתקדם - מקימות ראיות לכאורה.

11. ביום 9.6.2025 התקיים בפני בבית המשפט המחוזי דיון במסגרתו ביקש בא-כוחו של העורר מבית המשפט להורות על עריכת תסקיר מעצר בעניינו על מנת לבחון את האפשרות להעבירו למעצר בפיקוח אלקטרוני. בא-כוחו של העורר ציין כי הוא עצור כבר כשנה וכי משפטו רק מתחיל להתנהל. בהקשר זה, נטען כי בתקופת מעצרו העורר עבר כברת דרך שיש בה כדי להקהות את המסוכנות הנשקפת ממנו. מנגד, המדינה הדגישה את חומרת כתב האישום שהוגש נגד העורר והתנגדה להזמנת תסקיר בעניינו. כמו כן המדינה ציינה כי לעורר תיק פלילי נוסף תלוי ועומד.

12. בתום הדיון בית המשפט המחוזי הורה על הארכת מעצרו של העורר עד לתום ההליכים ודחה את הבקשה לעריכת תסקיר (להלן: ההחלטה השנייה). בית המשפט המחוזי הטעים כי קיימת חזקת מסוכנות סטטוטורית ביחס לעבירות שמיוחסות לעורר והדגיש כי אלו בוצעו ברחוב, שעה שעוברי אורח תמימים שהו בסמוך למקום ההתרחשות. כמו כן, בית המשפט המחוזי התייחס לעברו הפלילי של העורר ולכך שלאחר האירוע הוא נמלט במשך מספר חודשים, חרף העובדה שידע כי המשטרה מחפשת אחריו. ביחס להתמשכות ההליכים, בית המשפט המחוזי קבע כי חלוף הזמן כשלעצמו לא מאיין את המסוכנות הנשקפת מהעורר.

13. הערר שבפני מכוון כלפי שתי ההחלטות שתוארו גם יחד. ביחס להחלטה הראשונה נטען, בין היתר, כי קיים קושי ראיתי ביחס לזהותו של משליך הרימון. עוד נטען כי בית המשפט המחוזי לא ייחס משקל לטיעוני ההגנה ביחס לראיות והתבסס על ראיות בלתי קבילות. בהמשך לכך, ביחס להחלטה השנייה

נטען כי נוכח קשיים אלו שגה בית המשפט המחוזי בכך שהורה על מעצרו של העורר עד תום ההליכים מבלי לבחון חלופת מעצר בעניינו. עם זאת, נטען כי גם אם לא נפל פגם בהחלטה בדבר קיומן של ראיות לכאורה, היה מקום לבחון חלופות ולו על דרך של קבלת תסקיר מטעם שירות המבחן. העורר הפנה למספר החלטות שבמסגרתן לגישתו הורו בתי המשפט, לרבות בית משפט זה, על קבלת תסקיר בעניינם של נאשמים בעבירות דומות במהותן.

14. הדיון בערר התקיים בפני ביום 6.7.2025. בא-כוחו של העורר חזר על עיקר טענותיו והדגיש כי לגישתו יש להורות על עריכת תסקיר בעניינו. עוד נטען כי עברו הפלילי של העורר אינו מכביד בשים לב לכך שהעבירה האחרונה שבה הורשע היא משנת 2016. כן נטען כי העורר לא נמלט מהמשטרה, אלא עזב את הבית בשל סכסוך עם אשתו. מנגד, בא-כוח המדינה טען כי ישנן ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לעורר, וכי אין להורות על עריכת תסקיר בעניינו. זאת, בשים לב לעבירות המיוחסות לו ולכך שנמלט מהמשטרה במשך מספר חודשים. להשלמת התמונה יצוין כי הצדדים מסרו בדיון כי התיק הופנה לגישור, ובשלב זה קבועים דיונים בתיק העיקרי לחודש ספטמבר הקרוב.

15. בהודעה מיום 7.7.2025 עדכן בא-כוח העורר כי ביום 1.7.2025 קיבל בית המשפט המחוזי את בקשת המדינה לתיקון כתב האישום כך שהשלכת הרימון תיוחס ישירות לעורר. בהודעה נטען כי יש בכך כדי להעצים את הסתירות והכרסום בראיות, בשים לב לכך שאחיו של העורר הודה בפני המדובב כי הוא (האח) מי שהשליך את הרימון.

16. לאחר שעיינתי בחומר הראיות שהוגש לעיוני הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות. כמו כן, לא התרשמתי כי קמה עילה להתערב בהחלטתו של בית המשפט המחוזי בכל הנוגע להגשת התסקיר, הכל כפי שיפורט להלן.

17. באשר לראיות לכאורה, ראוי לפתוח בכך שאין מחלוקת בין הצדדים על כך שהעורר נכח באירוע, ושזו מתמקדת בשאלת זהותו של משליך הרימון. לאחר שעיינתי בחומר הראיות, ואף שהתרשמתי מחלק מפרטיהן של הראיות שונה במידה מסוימת מאופן הצגתן בהחלטתו של בית המשפט המחוזי, השתכנעתי שהונח בסיס מספק לקיומן של ראיות לכאורה להוכחת אשמתו של העורר במיוחס לו. זאת, בשים לב, בין היתר, לסרטון המתעד חלקים מהאירוע, שבו רואים את העורר ואחיו מגיעים ברכב למקום האירוע, יוצאים ממנו, ולאחר מכן נראה ונשמע פיצוץ, זאת, בשילוב עם עדותו של עד הראיה י' מ' אשר נכח באירוע ומסר כי מי שיצא מהרכב הוא שהשליך את החפץ שגרם לפיצוץ. ראיה נוספת היא הודאתו של האח בפני המדובב במסגרתה הוא הודה לכאורה בכך שהשליך רימון לעבר אדם שהיה חייב לו כסף. בהודאה זו המעשה מיוחס לאח, ולא לעורר, בשונה מן הנטען בכתב האישום המתוקן, אך בשלב הנוכחי די בכך - בשים לב לעובדה שכתב האישום מייחס לעורר ולאחיו ביצוע בצוותא. ניתן לכל היותר לומר שיש בראיות חולשה מסוימת, אך לא באופן שפוגע בליבתן.

18. באשר לעילות המעצר, הרי שנוכח המעשים המיוחסים לעורר נקודת המוצא היא מעצר עד לתום ההליכים. העורר עשה לכאורה שימוש בנשק חם ברחוב שבו שהו עוברי אורח בלתי קשורים. על כן, קמה בעניינו של העורר עילת מעצר סטטוטורית. כידוע, עבירות נשק מן הסוג שבו נאשם העורר מצדיקות לרוב מעצר מאחורי סורג ובריח ורק במקרים יוצאי דופן יתאפשר להורות על מעצר בפיקוח אלקטרוני או חלופת מעצר (ראו: בש"פ 5175/21 תספאי נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (2.8.2021); עמ"ת 50374-06-25 דוויק נ' מדינת ישראל, פסקה 18 (15.7.2025)). עילת מעצר זו אף מקבלת משנה חיזוק בשים לב לעברו הפלילי של העורר. בנוסף, הנסיבות מלמדות על כך שהעורר נמלט מן הדין במשך מספר חודשים, ומטעם זה עולה חשש להימלטות נוספת שלו. אשר על כן - לא התרשמתי כי נפל פגם בהחלטתו של בית המשפט המחוזי. הקשיים הראייתיים המסוימים שעליהם הצביע העורר אינם מספיקים במקרה זה כדי להצדיק הזמנת תסקיר - בשים לב לכך שהחולשה אינה נוגעת לליבת הדברים: מעורבות באירוע אלים, תוך הימלטות מן הדין בהמשך.

19. בשים לב לאמור לעיל: הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז תמוז תשפ"ה (23 יולי 2025).

דפנה ברק-ארז
שופטת